

HÜSEYNÎ ŞARKI

HACI FÂİK BEY

Düyek

Ağ la ma ey â şı kı mih net
ze de gel yâ - - - ni ma (. . . SAZ . . .)
Dök me göz ya şı ni
Yak ma yım uş şâ kı
ba töv kip be dî - de î - gir . . .
â te şî - sû
- yâ - - ni ma (. . . SAZ . . .) ma (. . . SAZ . . .)
za ni ma ma (SON)
Müp te lâ mı cev re lâ - yık . . .
gör me dim . . . ben şâ - - ni na (. . . SAZ . . .)

Ağlama ey âşık -ı mihnet-zede gel yânıma
Dökme gözyaşını bakıp dîde -i giryânıma
Müptelâmi çevre lââyık görmedim ben, şânına
Yakmayım uşşâkı, tövbe, âteş -i sûzânıma